

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die nona Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

cum in urbem sancti Quintini fuissent translata ob pericula bellorum, ut ibi essent securiora, perire in expugnatione urbis. Fit autem ibi quotidie memoria sancti Lieffardi, & sororum eius. Et quia libri omnes monasterij perierunt incendijs, ac bellorum iniurijs, ideo sola memoria superest.

Die nona Octobris.

1°. De sancto Gisleno episcopo.

Ex Martyrologio, & historia, item relatu Reuerendi Pralati Matthai Moullaeris, nunc episcopi Arrabatun.

IN pago *Hainau*, in loco qui tunc a circumiacentibus pagensibus nominabatur *Vrsidungus*, nunc *Cella* vocatur, natale sancti **GISENI** episcopi, miræ sanctitatis viri. Qui Atheniensium episcopus fuit, & pro Christo ipsum apicem terreni honoris relinquens, pauper fieri voluit, Romanque veniens causa visendi principum Apostolorum limina Petri & Pauli, ibi voce diuina iussus est ut in Gallias properaret, ibidemque oratorium construeret sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, ac finem istius ærumnosi exilij præstolaretur. Item eodem die eleuatio corporis ipsius. Ex Roma itaque Angelica monitione commigrauit ad pagum *Hainon*, vbi haud procul a *Castri-loco* in *Vrsidungo* construxit oratorium, & monasterium, quod nuncupauit, *Cellam* Apostolorum. Hoc est, ut idem repetam vocibus nostri temporis, in Comitatu *Hannoniæ*, haud procul a *Montibus Hannoniæ* abbatiam exstruxit, quæ ab eo sancti *Gisleni* dicitur, quæ prima est

totius

totius Hannoniæ, sita in oppido quod ab eodem sancto nomen habet. Egregius fuit gentium doctor in fide & veritate, contemporaneus sanctorum Aurberti, Landelini, Vincentij, & Walde-trudis. Multos introduxit in ouile Dominicum, quibus in tempore largis manibus tritici dedit mensuram. In pago Racemo, quem rusticè *Roisin* vocant, primum fecit intra Hannoniam miraculum, circo mulierem ob partus difficultatem penè morientem. vnde maritus beato Gislino contulit quicquid ibi iuris habebat. Dagobertus verò rex dedit Hornutum, & Vrsi-dungum, cum omnibus appendicibus. Vnde pleræque imagines & picturæ monasterij propter hanc dotationem, sancto Gislino coniungunt regem Dagobertum. Propria ecclesia colit eum vt episcopum: multæ tamen alię vt simplicem confessorem, eo quod depõsito onere episcopatus, maluerit in Cella Apostolorum esse abbas, & gentium doctor. Quomodo S. Petrus Cælestinus coli potest vt papa; quia tamen pontificatui renunciauit, canonizatus tantum est pro simplici confessore. Natalem *Rom. Mar-* diem eum habet quem B. Dionysius Areopagita. *tyrulo. 19.* Translatio celebratur Dominico die quarto post *Marj.* Pascha, quam fecit Oilboldus archidiaconus, iussu Stephani episcopi Cameracensis. Festum restitutionis ex Malbodio est sexta die Nouembris, quod ij celebrare tenentur, qui tempore nundinarum natalem eius non celebrarunt. Brachium deosculandum datur peregrinis, & circumfertur in die translationis; corpus autem in natali. Sunt autem de secundarijs festis verba propriæ ecclesiæ, Calendis Iunij, Ipso die translatio corporis sancti patris nostri Gislени, & sancti Sulpicij episcopi &

scopi & confessoris; & beatæ Leochadiæ virginis. Tertio Calendas Octobris, Ipso die inuentio corporis sancti Gislens, episcopi & confessoris. Octauo Idus Nouembris, Restitutio sancti patris nostri Gislens.

Porro quod attinet ad Racemenses dominos, mater in partu liberata per cingulum S. Gislens, quod erat ex corio asini, & tunc vulgari lingua *Bodri* dicebatur, in facti memoriam infantem miraculo genitum, *Bodri* nominauit. Et nomen istud, mascula prole nondum deficiente, in hanc usque horam in dicta familia, proprium nomen primogeniti remanet.

a. *Etiam hodie baltheus, id est cingulum militare Gallica lingua baudier dicitur: ob id, fortè quia ex asinino corio fieri solet. Asinus autem Gallis dicitur vn baudé.*

*2° De sanctis Lamberto & Berlerio,
sancti Gislens discipulis.*

*Ex historia S. Gislens & informatione in eius
urbe accepta.*

SANCTI porro Berlerius & Lambertus presbyteri & confessores, discipuli, & cooperatores sancti Gislens, vt eos præceptoris suo subiungam, simul quiescunt in loculo portatili, in parochiali ecclesia oppidi sancti Gislens, vbi officium habent de communi confessorum; & festum apud ciues celebre, feria secunda post diem dedicationis ecclesiæ, quæ incidit in Dominicam *Cantate*, quartam post Pascha. Eadem autem Dominica monasterium celebrat translationem sancti Gislens. Dicuntur cum sancto Gislens ex Græcia venisse.
Sed

Sed obijcietur fortassis nomina Græca non esse. Verùm cum Berlerius etiam Valerius vocetur, illud nomen à Græcis alienum non est. Sed Lamberti nomen prorsus Belgicum est, quare verisimile est eum aut ex Græcia non venisse, aut in Belgio aliud nomen accepisse. Virgeri præterea posset ex Ioannis Maioris Scotorum historia, hos è Græcia non venisse, quia scribit Gissenum Scotum in Gallia miraculis & vitæ sanctitate claruisse. Fateor beatum Gissenum in multis vetustæ literæ libris Gissenum vocari, more Gallorum, qui sibilum S pronunciano elidunt. Sed Maior ibi loquitur de Chilleno Scoto, cuius natalis notabitur die decima tertia Nouembris.

Libro 2.
capite 7.

3°. De sancta Olla virgine.

IN territorio Cameracensi, natalis festiuitas sanctæ Ollæ virginis. Quæ nata est, & vixit in vico qui Cameraco vicinus est in via Atrebatensi, qui que etiam hodie ab ea nomen trahit.

Eodem die, habet Martyrologium ecclesiæ Cameracensis, festiuitas sancta OLLÆ virginis. Item Atrebatense, In territorio Cameracensi, natale sancta Olla virginis. Ex quo apparet sanctam esse Cameracensem. Habet que templum suo nomini nuncupatum, haud procul à Cameraco via Atrebatensi, quod etiam frequentatur à Cameracensibus. Sed adhuc me latet an corpus aut quiescat ibi, aut aliquando requieuerit.

4°. De B. Gosuino abbate Aquis-cincti.

Ex historia per Alexandrum, successorem, & per aliquanto posteriorem descripta.

Aquis-cincti, obitus domini Gosuini, septimi eius loci abbatis. Qui parentibus relictis, vir summæ humilitatis Aquis-cincti monasticam vitam

Ec

vitam

Octobris 9.

N A T A L E S

Aluifus obijt Philippi in Macedonia.

vitam est professus. Vbi in matura ætate cantum cum pueris discere non erubuit. Cumque in sacrificio Missæ cæco visum restituisset, prohibuit se ob hoc miraculum laudari, quia Deus etiam per multa animalia miracula edit. Statim factus est primarius Prior, & Aluifus ad Sedem Atrebatensem assumpto, omnium suffragijs abbas successit. Tunc orationes, preces chori, silentium; mensæ, dormitorij, & vt paucis dicam, omnium communitatem summè amauit: regulares hospites in conuentu reficiebat, sæculares ab officinis conuentus longè remouebat. Euocatus à præfule Rhemenfi, vnico comite sacellano, iter perfecit, & nummus, quem vnicum habebat, pauperi datus, statim alterum in marsupio diuinitus lucrabatur, ita vt non defecerit ei nummus pauperibus largiendus, donec Rhemis esset. quod miraculum historiæ scriptor audiuit etiam ex ipso Gosuino. Interfuit Rhemenfi Concilio, in decrepita ætate, vocatus ob famam pietatis & doctrinæ ab Eugenio tertio, qui ei quotidie de suis ferculis mittebat. Denique Petrus Rhemorum præsul, audiens sanctum abbatem graui morbo affectum esse, statim nunciū misit Aquif-cinctum, vt tanti patris benedictionem acciperet. Cui Alexander Gosuini successor beati viri emigrationem, rescripsit. Propter singularem autem sanctitatem, multis eius successoribus dictum est. *Accipe baculum abbatis Gosuini, vt cuius suscipis officium, imiteris exemplum.* Nunc tamen ignoratur vbi pedum illud sit.

a. *Institutus fuit abbas anno 1137. obijt 1166. 9. Octobris ex rescripto Prioris Francisci de Bar.*

Appendix de exsilio Odonis Camera- censis episcopi.

Ex rescripto Reuerendi Prioris Francisci Barri.

AD idem monasterium aliquando exsul diuertit S. Thomas Cantuariensis archiepiscopus, qui ibidem in memoriam & gratitudinem sui hospitij vestes sacras reliquit viridis coloris.

Eadem

Eadem in ecclesia quiescit, albo marmore testus venerabilis Odo Cameracensis episcopus, antea primus abbas Tornaci ad sanctum Martinum. Qui ipsemet scribit in libro de blasphemia Spiritus sancti, quod Aquif-cinctus sit illi dulce refugium exsilij sui, dum potestate regia à Sede Cameracensi pulsus est, quia virgam & annulum quæ consecratus ab ecclesia acceperat, dono Imperatoris (qui erat Henricus quartus) iterato accipere renuit. Obijt decimo tertio Calendas Iulij. Et mox Amandus Prior literas scripsit meroris plenas de sanctitate defuncti patris, quarum exordium est: Aquicinctensis cœnobij humilis congregatio, omnibus qui salutis suæ solliciti sunt.

Die decima Octobris.

1°. De sancto Venantio, martyre eremita.

Ex historia sancti, manu-scripta.

IN Artesia, sancti V E N A N T I I, martyris verè nobilis. Qui temporibus Pipini regis Francorum, cùm esset vir militaris, secedens ab armis ex regione Haynoënsium, venit in locum qui vastus saltus appellatur, qui est apud Ariacum castrum, & flumen Lisiam: vbi ieiunijs, precibus, & vigilijs vacans, in nemore est à quodam nequam, qui pecunias sperabat, decollatus, & in Lisiam proiectus. Beata autem Itisberga, filia Pipini, quæ apud Ariam validis febribus coquebatur, ex pisce, qui erat in trucidato sancti Venantij corpore, est restituta, & anus quædam, quæ sæpius sancto viro humanitatem exhibuerat, visum recepit. Vnde corpus sanctum intra oratoriū in sarcophago